

ŻYĆ EWANGELIA

XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* Mk 10,2-16* 07.10.2018

Faryzeusze przystąpili do Jezusa, a chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddalić żonę. Odpowiadając, zapytał ich: «Co wam przykazał Mojżesz?» Oni rzekli: «Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić». Wówczas Jezus rzekł do nich: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwojgiem, lecz jednym ciałem. Co więc Bóg złączył, tego niech człowiek nie rozdziela». W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. Powiedział im: «Kto oddała swoją żonę, a bierze inną, popełnia względem niej cudzołóstwo. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo».

Rozwód akceptowany przez Mojżesza to program przejściowy. Nie ma go w pierwotnym zamysłu Boga. Prawo rozwodowe zostało ustanowione przez Mojżesza, jak interpretuje to Jezus, ze względu na grzeszne i zatwardziałe serca ludu. Prawo Starego Testamentu nie umiało sobie poradzić z falą rozwodów. Jezus nakazuje powrót do oryginalnego planu Boga: mężczyznę i kobietę łączących się, by stać się jednym ciałem. Związek tak ścisły, że nic nie może go rozdzielić. Przypadek, w którym mąż opuszcza żonę lub żona męża, Jezus traktuje jako grzech cudzołóstwa. Czy to możliwe? Tak, ponieważ bezwarunkowa miłość Boga, którą przynosi Jezus, leczy ułomną ludzką miłość i daje jej siłę, by trwała. Jezus wie także doskonale, że tylko miłość do końca jest lekarstwem na ludzką samotność. Sami nie jesteśmy do takiej miłości zdolni, dlatego gwarantuje ją Pan. Trwając w Jego miłości, kochając z Nim, jesteśmy w stanie kochać do końca.

ZADANIE NA TYDZIEŃ:

- Do przemyślenia:** Jaki jest mój stosunek do małżonków żyjących w związku niesakramentalnym? Czy postępując lekkomyślnie, nie narażam swego małżeństwa na rozbitcie?
- Do wykonania:** Będę modlić się za małżonków mających problemy, a także dbałem o to, by w niczym nie narażać na rozbitcie swojego małżeństwa.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

11.10 (czwartek) Wspomnienie św. Jana XIII, papieża

W 1958 roku, po śmierci Piusa XII, podczas trzydniowego konklawe, kard. Roncalli został wybrany papieżem. Jego pierwszą reakcją był strach i zmieszanie wyrażone w słowach: tremens factus sum ego timero (drżę i lękam się). Ufny w wybór biskupów i Bożą Opatrzność, Angelo Roncalli przyjął wybór konklawe, a wraz z nim imię Jana XXIII. Przez zebranych na konklawe biskupów był traktowany jako "papież przejściowy". Ich faworytem był arcybiskup Mediolanu Montini, ale ten nie był w tamtym czasie jeszcze kardynałem. Godność tę otrzymał później z rąk samego Jana XXIII, a jeszcze później został jego następcą jako Paweł VI. Jan XXIII ogłosił osiem encyklik, z których najważniejsze to "Mater et Magistra" oraz "Pacem in terris". Ta druga adresowana była do "wszystkich ludzi dobrej woli", nawoływała do pokoju między narodami całego świata. Papież ustanowił komisję ds. rewizji prawa kanonicznego, której ostatecznym celem było opracowanie nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego (opublikowanego w 1983 r.).

Wiele ojcowskiej troski wykazał o "Kościół milczenia", prześladowany na różne sposoby w krajach rządzonych przez komunistów, m.in. w Polsce. 3 czerwca 1963 roku, o godzinie 19:49 (dzień po Zesłaniu Ducha Świętego), w wyniku krwotoku związanego z wcześniej zdiagnozowanym rakiem żołądka, Jan XXIII zmarł. Jego ostatnie słowa brzmiały: "Nie mam innej woli, jak tylko wolę Boga. Ut unum sint!" (Aby byli jedno!).

12.10 (piątek) Wspomnienie bł. Jana Beyzyna, prezbitera

Św. Jan Paweł II dokonał, 18 sierpnia 2002 roku, na Krakowskich Błoniach beatyfikacji opiekuna trędowatych. Powiedział wtedy: „Pragnienie niesienia miłosierdzia najbardziej potrzebującym zaprowadziło błogosławionego Jana Beyzyna – jezuitę, wielkiego misjonarza – na daleki Madagaskar, gdzie z miłości do Chrystusa poświęcił swoje życie trędowatym. Cieszę się, że ten duch solidarności w miłosierdziu wciąż panuje w polskim Kościele, czego dowodem jest wiele dzieł pomocy społecznościami dotkniętym przez klęski żywiołowe w różnych regionach świata, czy też niedawna inicjatywa skupu nadwyżek zboża, aby można było przekazać je głodującym w Afryce. Mam nadzieję, że ta szlachetna idea doczeka się realizacji”.

13.10 (sobota) Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

Urodził się 16 października 1829 roku w Białej Podlaskiej. Podczas pobierania nauk w gimnazjum w Płocku, utracił łaskę wiary. W 1846 został uwięziony w Cytadeli Warszawskiej za rzekomy udział w spisku przeciwko carowi. Tam bardzo ciężko zachorował na tyfus. Od wielu lat jego matka modliła się o nawrócenie syna, a teraz, gdy jego życie było zagrożone, błagała Boga o dar uzdrowienia. Została wysłuchana. Postanowił poświęcić swoje życie Panu w zakonie i w wieku dwudziestu lat wstąpił do kapucynów. Jego kazania, a przede wszystkim posługa w konfesjonale, zjednały mu wiele serc. Uważał, że ukazywanie ludziom, jak wielka jest miłość Boga, może uzdrowić wszelkie biedy, tak materialne jak i moralne. Pragnął odnowić życie religijne w polskim społeczeństwie przez rozwijanie działalności Trzeciego Zakonu św. Franciszka. Władze carskie, w trakcie kasaty zakonów po powstaniu styczniowym, internowały o. Honorata najpierw w Zakroczymiu, a potem w Nowym Mieście n. Pilicą. Odosobnienie to trwało 52 lata. Owoc okazał się jeszcze obfitszy. Jego posługa spowiednika i prowadzone kierownictwo duchowe zaowocowało powstaniem 25 zgromadzeń zakonnych i stowarzyszeń ludzi świeckich. Dzięki jego gorliwości, na przekór carskim ukazom, na terenach zaboru rosyjskiego nastąpił rozkwit życia konsekrowanego. Ojciec Honorat był niezmiernym głosicielem Słowa Bożego, zarówno na ambonie jak i w pracy pisarskiej, szerząc kult Serca Bożego i miłość do Maryi. Ojciec Święty Jan Paweł II beatyfikował go 16 października w 1988 roku.

WARTO WIEDZIEĆ

DZIEŃ PAPIESKI (EN: 07 Października 2018)

Przez organizowanie takiego wydarzenia docieramy do głębi nauczania Papieża Polaka, który chce nas czynić świadkami nadziei. Zachęcamy, by w tym dniu obok modlitwy, włączyć się w organizowanie zbiórek na fundusz stypendialny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Podczas XVIII Dnia Papieskiego zachęcamy do czuwania modlitewnego, w którym myśli przewodnie nawiązują do życia św. Jana Pawła II oraz propagują Jego nauczanie. Tego dnia stypendyści będą modlić się w intencji darczyńców Fundacji, organizować wiele wydarzeń zarówno w Polsce, jak i na świecie organizowane są Koncerty Galowe, spektakle teatralne i wiele innych imprez.

ŻYĆ EWANGELIA

XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* Mk 10,2-16* 07.10.2018

Faryzeusze przystąpili do Jezusa, a chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddalić żonę. Odpowiadając, zapytał ich: «Co wam przykazał Mojżesz?» Oni rzekli: «Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić». Wówczas Jezus rzekł do nich: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwojgiem, lecz jednym ciałem. Co więc Bóg złączył, tego niech człowiek nie rozdziela». W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. Powiedział im: «Kto oddała swoją żonę, a bierze inną, popełnia względem niej cudzołóstwo. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo».

Rozwód akceptowany przez Mojżesza to program przejściowy. Nie ma go w pierwotnym zamysłu Boga. Prawo rozwodowe zostało ustanowione przez Mojżesza, jak interpretuje to Jezus, ze względu na grzeszne i zatwardziałe serca ludu. Prawo Starego Testamentu nie umiało sobie poradzić z falą rozwodów. Jezus nakazuje powrót do oryginalnego planu Boga: mężczyznę i kobietę łączących się, by stać się jednym ciałem. Związek tak ścisły, że nic nie może go rozdzielić. Przypadek, w którym mąż opuszcza żonę lub żona męża, Jezus traktuje jako grzech cudzołóstwa. Czy to możliwe? Tak, ponieważ bezwarunkowa miłość Boga, którą przynosi Jezus, leczy ułomną ludzką miłość i daje jej siłę, by trwała. Jezus wie także doskonale, że tylko miłość do końca jest lekarstwem na ludzką samotność. Sami nie jesteśmy do takiej miłości zdolni, dlatego gwarantuje ją Pan. Trwając w Jego miłości, kochając z Nim, jesteśmy w stanie kochać do końca.

ZADANIE NA TYDZIEŃ:

- Do przemyślenia:** Jaki jest mój stosunek do małżonków żyjących w związku niesakramentalnym? Czy postępując lekkomyślnie, nie narażam swego małżeństwa na rozbitcie?
- Do wykonania:** Będę modlić się za małżonków mających problemy, a także dbałem o to, by w niczym nie narażać na rozbitcie swojego małżeństwa.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

11.10 (czwartek) Wspomnienie św. Jana XIII, papieża

W 1958 roku, po śmierci Piusa XII, podczas trzydniowego konklawe, kard. Roncalli został wybrany papieżem. Jego pierwszą reakcją był strach i zmieszanie wyrażone w słowach: tremens factus sum ego timero (drżę i lękam się). Ufny w wybór biskupów i Bożą Opatrzność, Angelo Roncalli przyjął wybór konklawe, a wraz z nim imię Jana XXIII. Przez zebranych na konklawe biskupów był traktowany jako "papież przejściowy". Ich faworytem był arcybiskup Mediolanu Montini, ale ten nie był w tamtym czasie jeszcze kardynałem. Godność tę otrzymał później z rąk samego Jana XXIII, a jeszcze później został jego następcą jako Paweł VI. Jan XXIII ogłosił osiem encyklik, z których najważniejsze to "Mater et Magistra" oraz "Pacem in terris". Ta druga adresowana była do "wszystkich ludzi dobrej woli", nawoływała do pokoju między narodami całego świata. Papież ustanowił komisję ds. rewizji prawa kanonicznego, której ostatecznym celem było opracowanie nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego (opublikowanego w 1983 r.).

Wiele ojcowskiej troski wykazał o "Kościół milczenia", prześladowany na różne sposoby w krajach rządzonych przez komunistów, m.in. w Polsce. 3 czerwca 1963 roku, o godzinie 19:49 (dzień po Zesłaniu Ducha Świętego), w wyniku krwotoku związanego z wcześniej zdiagnozowanym rakiem żołądka, Jan XXIII zmarł. Jego ostatnie słowa brzmiały: "Nie mam innej woli, jak tylko wolę Boga. Ut unum sint!" (Aby byli jedno!).

12.10 (piątek) Wspomnienie bł. Jana Beyzyna, prezbitera

Św. Jan Paweł II dokonał, 18 sierpnia 2002 roku, na Krakowskich Błoniach beatyfikacji opiekuna trędowatych. Powiedział wtedy: „Pragnienie niesienia miłosierdzia najbardziej potrzebującym zaprowadziło błogosławionego Jana Beyzyna – jezuitę, wielkiego misjonarza – na daleki Madagaskar, gdzie z miłości do Chrystusa poświęcił swoje życie trędowatym. Cieszę się, że ten duch solidarności w miłosierdziu wciąż panuje w polskim Kościele, czego dowodem jest wiele dzieł pomocy społecznościami dotkniętym przez klęski żywiołowe w różnych regionach świata, czy też niedawna inicjatywa skupu nadwyżek zboża, aby można było przekazać je głodującym w Afryce. Mam nadzieję, że ta szlachetna idea doczeka się realizacji”.

13.10 (sobota) Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

Urodził się 16 października 1829 roku w Białej Podlaskiej. Podczas pobierania nauk w gimnazjum w Płocku, utracił łaskę wiary. W 1846 został uwięziony w Cytadeli Warszawskiej za rzekomy udział w spisku przeciwko carowi. Tam bardzo ciężko zachorował na tyfus. Od wielu lat jego matka modliła się o nawrócenie syna, a teraz, gdy jego życie było zagrożone, błagała Boga o dar uzdrowienia. Została wysłuchana. Postanowił poświęcić swoje życie Panu w zakonie i w wieku dwudziestu lat wstąpił do kapucynów. Jego kazania, a przede wszystkim posługa w konfesjonale, zjednały mu wiele serc. Uważał, że ukazywanie ludziom, jak wielka jest miłość Boga, może uzdrowić wszelkie biedy, tak materialne jak i moralne. Pragnął odnowić życie religijne w polskim społeczeństwie przez rozwijanie działalności Trzeciego Zakonu św. Franciszka. Władze carskie, w trakcie kasaty zakonów po powstaniu styczniowym, internowały o. Honorata najpierw w Zakroczymiu, a potem w Nowym Mieście n. Pilicą. Odosobnienie to trwało 52 lata. Owoc okazał się jeszcze obfitszy. Jego posługa spowiednika i prowadzone kierownictwo duchowe zaowocowało powstaniem 25 zgromadzeń zakonnych i stowarzyszeń ludzi świeckich. Dzięki jego gorliwości, na przekór carskim ukazom, na terenach zaboru rosyjskiego nastąpił rozkwit życia konsekrowanego. Ojciec Honorat był niezmiernym głosicielem Słowa Bożego, zarówno na ambonie jak i w pracy pisarskiej, szerząc kult Serca Bożego i miłość do Maryi. Ojciec Święty Jan Paweł II beatyfikował go 16 października w 1988 roku.

WARTO WIEDZIEĆ

DZIEŃ PAPIESKI (EN: 07 Października 2018)

Przez organizowanie takiego wydarzenia docieramy do głębi nauczania Papieża Polaka, który chce nas czynić świadkami nadziei. Zachęcamy, by w tym dniu obok modlitwy, włączyć się w organizowanie zbiórek na fundusz stypendialny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Podczas XVIII Dnia Papieskiego zachęcamy do czuwania modlitewnego, w którym myśli przewodnie nawiązują do życia św. Jana Pawła II oraz propagują Jego nauczanie. Tego dnia stypendyści będą modlić się w intencji darczyńców Fundacji, organizować wiele wydarzeń zarówno w Polsce, jak i na świecie organizowane są Koncerty Galowe, spektakle teatralne i wiele innych imprez.